

Zdravý vztah k sobě i k ostatním patří k životu

Další z našich oslovených dobrovolnic, sympatická Eva Nováková, působí v neziskové organizaci Lata na Senovážném náměstí.

němu jednat. Vypadá to jednoduše, ale mnohdy to tak není.

„Toto místo jsem si našla na facebooku pedagogické fakulty. Chvilku trvalo, než jsem se odhodlala přihlásit. Studuji dvě vysoké školy, žiji dlouhá léta s přítelem a snažím se o rovnováhu mezi studiem, volným časem a prací.“

Pracuji s časem tak, abych nebyla ve stresu, umím to,“ říká Eva.

Ke všem mladistvým zaujmají v Latě individuální přístup. Každý dobrovolník či dobrovolnice provází jednoho klienta nebo klientku po celou dobu. Nevyřešitelné nebo těžko řešitelné případy mentoři a mentorky společně konzultují a přemýšlejí o vhodné nápravě. Správný není jeden názor ani jeden směr. „Dobrovolnictví mi dává smysl. Dávám svou energii a čas někomu jinému, neberu to jako povinnost, ale jako něco, na co se opravdu těším. Raduji se ze společného výsledku. Studuji speciální pedagogiku a češtinu a komunikaci pro neslyšící. Asi jsem vždy přemýšlela o tom, jak být nápomocná ostatním,“ usmívá se Eva, jejíž životní motto je: Když nejde o život, o nic vlastně nejde. ■

Text a foto: Michaela Bittner

Romana Jelínková Jehličková se umístila mezi nejlepšími

Vrchní sestra Romana Jelínková Jehličková z chirurgického oddělení Nemocnice Na Františku se umístila na druhém místě v prestižní soutěži Anděl mezi zdravotníky. Smyslem soutěže, která se letos konala již popáté, je ocenit práci lékařů, lékařek, zdravotních sester a bratrů, pečujících a záchranářských profesí a dalších lidí z oblasti zdravotnictví.

Finále se uskutečnilo v srpnu v Městském divadle Dr. Josefa Čížka v Náchodě. Čtrnáct osobností zastupujících různé zdravotnické profese se ve finále, před

zraky publika představilo nejen ve svých odborných znalostech, ale také při rozhovorech se známými osobnostmi. Večerem provázel moderátor Karel Voříšek a k atmosféře přispěla umělecká vystoupení Anny Julie Slováčkové, Kamily Nývltové, Martina Chodúra či Petra Koláře.

Bc. Romana Jelínková Jehličková, která celou svou dosavadní profesní dráhu zdravotní sestry zasvětila péči o nemocné právě v Nemocnici Na Františku, oslovila porotu nejen svou odborností, ale také lidským přístupem a empatií, které projevila během soutěžních disciplín.

Soutěž Anděl mezi zdravotníky připomíná důležitost a neocenitelný přínos zdravotnických profesí pro nás všechny. Výtěžek z celé akce podpoří několik sociálních projektů, včetně stacionářů a nadačních fondů. ■

Text a foto: Archiv Nemocnice Na Františku

Marko Čermák: Kreslil Rychlé šípy a založil nejznámější českou country kapelu

Pamatuje druhou světovou válku, během mládí hrál volejbal za pražskou Duklu, kreslil Rychlé šípy a zakládal country kapelu Greenhorns. Řeč je o známém českém kreslíři, hudebníkovi a trampovi Marko Čermákovi. Jeho životní příběh zpracovali v rámci projektu Příběhy našich sousedů žakovský tým ZŠ Brána jazyků.

Marko Čermák se narodil v roce 1940 v Polabci u Poděbrad. Ke konci války se rodina přestěhovala do Liberce.

„Táta mě vždy bral k oknu, když byl slyšet hukot letadel. Podívej, Američani ženou Němce,“ vzpomíná Čermák v žakovské rozhlasové reportáži.

Už v dětství se projevoval jeho kreslířský talent. V roce 1968 uspěl v konkurzu na kreslíře pokračování komiksu o Rychlých šípech. Stal se tak nástupcem Jana Fischera. Nebyla to ale snadná práce. „Ráno jsem si sedl a kreslil celý den, celou noc a zase celý den. Pak jsem se noc vyspal a pokračoval den, noc, den,“ vzpomíná Marko Čermák na roky, kdy kreslil až čtyřicet stránek měsíčně. Za přínos českému komiksu mu byla udělena Cena Muriel 2015.

Kromě svého kreslířského talentu měl vždy blízko také k hudbě a trampské kultuře. Jeho vášeň začala už v sedmi letech, kdy poslouchal pod okny country. V roce 1965 byl jedním ze zakladatelů skupiny Greenhorns, společně s Janem Vyčítalem a Josefem Šimkem. Je také považován za jednoho z průkopníků hry na pětistrunné banjo. V roce 2007 do-

Marko Čermák

konce získal v USA cenu jako průkopník bluegrassu.

„Mám pocit, že toho pan Čermák hodně prožil. Být v jeho kůži bych si nedokázala představit,“ popsala zkušenost ze zpracování příběhu studentka Sofie. Marko Čermák měl problémy s komunistickou stranou kvůli textům svých písní. Kapela Greenhorns to neměla jedno-

duché. Těžké bylo normalizační období sedmdesátých let, kdy z ní odešli Michal Tučný a Tomáš Linka. Další tváří kapely Janu Vyčítalovi zase režim zakázal psát a objevovat se v televizi.

„Myslím, že některé etapy jeho života nebylo lehké probírat. Byla jsem nervózní, ale napjatá, protože pan Čermák vyprávěl nádherně. Doufám, že si nemyslí, že naše generace nemá zájem o historii, protože hodně dětí našeho věku zájem má,“ vylíčila své dojmy z rozhovoru studentka Žofie. Osobní setkání a rozhovor se vstřícným pamětníkem považuje za obrovský přínos pro studující také ředitel ZŠ Brána jazyků Roman Elnér, který žakovský tým pomáhal vést. „Pro děti je to duchovní zážitek a zastavení ve spěchu dnešního světa. Učí se prezentovat, naslouchat a konfrontovat svůj svět s historií. Poznají, že život někdy přináší těžké zkoušky,“ vyzdvihl přínosy projektu organizace Post Bellum.

Pokud vás příběh zaujal, doporučujeme poslechnout si celou žakovskou reportáž na webu projektu Příběhy našich sousedů. ■

Text: Michal Tománek
Foto: Archiv Post Bellum